

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

27. svibnja 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 182/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 182/02	predmet C-545/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2018. uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) — DP, Finanzamt Linz	2
2019/C 182/03	predmet C-710/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) — WN protiv Land Niedersachsen	2
2019/C 182/04	predmet C-794/18 P: Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Pracsis SPRL, Conceptexpo Project protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 3. listopada 2018. u predmetu T-33/18, Pracsis i Conceptexpo Project protiv Komisije i EACEA-e	3
2019/C 182/05	predmet C-804/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2019. uputio Arbeitsgericht Hamburg (Njemačka) — IX protiv WABE e.V.	4

2019/C 182/06	predmet C-34/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. siječnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) — Telecom Italia SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	5
2019/C 182/07	predmet C-37/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. siječnja 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — CV protiv Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo	5
2019/C 182/08	predmet C-89/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Rieco SpA protiv Comune di Lanciano, Ecolan SpA	6
2019/C 182/09	predmet C-90/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Rieco SpA protiv Comune di Ortona, Ecolan SpA	7
2019/C 182/10	predmet C-91/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Rieco SpA protiv Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA	8
2019/C 182/11	predmet C-92/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Burgo Group SpA protiv Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	9
2019/C 182/12	predmet C-94/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — San Domenico Vetraria SpA protiv Agenzia delle Entrate	10
2019/C 182/13	predmet C-95/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Agenzia delle Dogane protiv Silcompa SpA	11
2019/C 182/14	predmet C-97/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2019. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamt Köln	11
2019/C 182/15	predmet C-109/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus protiv Comune di Cisternino, Consorzio per l'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino	12
2019/C 182/16	predmet C-110/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus protiv Comune di Ostuni, Consorzio per l'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino	13
2019/C 182/17	predmet C-111/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Industria Italiana Autobus SpA protiv Comune di Palermo	14
2019/C 182/18	predmet C-128/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Azienda Sanitaria Provinciale di Catania protiv Assessorato della Salute della Regione Siciliana	14
2019/C 182/19	predmet C-129/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Presidenza del Consiglio dei Ministri protiv BV.	15
2019/C 182/20	predmet C-131/19 P: Žalba koju je 15. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-743/16 RENV, CX protiv Komisije	16

2019/C 182/21	predmet C-147/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) — Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación S.A. protiv Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) i Artistas e Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)	18
2019/C 182/22	predmet C-148/19 P: Žalba koju su 19. veljače 2019. podnijeli BTB Holding Investments SA i Duferco Participations Holding SA protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 11. prosinca 2018. u predmetu T-100/17, BTB Holding Investments SA i Duferco Participations Holding SA protiv Komisije	18
2019/C 182/23	predmet C-153/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2019. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) — FZ protiv DER Touristik GmbH	19
2019/C 182/24	predmet C-181/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2019. uputio Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Njemačka) — Jobcenter Krefeld — Widerspruchsstelle protiv JD	20
2019/C 182/25	predmet C-189/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) — der Spinner GmbH & Co. KG protiv Bundesrepublik Deutschland	21
2019/C 182/26	predmet C-210/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — TN protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	22
2019/C 182/27	predmet C-218/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. ožujka 2019. uputio Cour de cassation (Francuska) — XR protiv Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris.	22
2019/C 182/28	predmet C-243/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) — A protiv Veselības ministrija	23
2019/C 182/29	predmet C-244/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2019. uputio Handelsgericht Wien (Austrija) — GB protiv Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH i Volkswagen AG	24
2019/C 182/30	predmet C-250/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2019. uputio Conseil d'État (Belgija) — B. O. L. protiv État belge	25
2019/C 182/31	predmet C-251/19 P: Žalba koju su 25. ožujka 2019. podnijeli Comprojecto-Projetos e Construções, L.da i dr. protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 14. veljače 2019. u predmetu T-768/17, Comprojecto-Projetos e Construções, L.da i dr. protiv Europske središnje banke (ESB)	26
2019/C 182/32	predmet C-273/19 P: Žalba koju je 31. ožujka 2019. podnio Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2019. u predmetu T-166/17, EKETA protiv Europske komisije	26
2019/C 182/33	predmet C-274/19 P: Žalba koju je 31. ožujka 2019. podnio Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2019. u predmetu T-198/17, EKETA protiv Europske komisije	27
2019/C 182/34	predmet C-280/19 P: Žalba koju je 2. travnja 2019. podnijela Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 17. siječnja 2019. u predmetu T-348/16 OP, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e	28

Opći sud

2019/C 182/35	predmet T-61/18: Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — Rodriguez Prieto protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Predmet ‚Eurostat‘ — Nacionalni kazneni postupak — Obustava postupka — Zahtjev za pomoć — Zviždač — Pretpostavka nedužnosti — Tužba za naknadu štete i poništenje”) 31	31
2019/C 182/36	predmet T-373/18: Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — ABB protiv EUIPO-a (FLEXLOADER) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije FLEXLOADER — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nepostojanje opisnog karaktera — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 — Neologizam — Nedovoljno izravna i konkretna veza s određenim proizvodima ili uslugama obuhvaćenih prijavom žiga”) 32	32
2019/C 182/37	predmet T-128/19: Tužba podnesena 22. veljače 2019. — Hemp Foods Australia protiv EUIPO-a — Cabrejos (Sativa) 33	33
2019/C 182/38	predmet T-172/19: Tužba podnesena 22. ožujka 2019. — Cognac Ferrand protiv EUIPO-a (Oblik pletiva na boci). 34	34
2019/C 182/39	predmet T-178/19: Tužba podnesena 20. ožujka 2019. — Kalai protiv Vijeća 34	34
2019/C 182/40	predmet T-183/19: Tužba podnesena 29. ožujka 2019. — Jalkh protiv Parlamenta 36	36
2019/C 182/41	predmet T-202/19: Tužba podnesena 4. travnja 2019. — Knaus Tabbert protiv EUIPO-a — Carado (CaraTour).... 37	37
2019/C 182/42	predmet T-203/19: Tužba podnesena 4. travnja 2019. — Knaus Tabbert protiv EUIPO-a — Carado (CaraTwo) 37	37
2019/C 182/43	predmet T-209/19: Tužba podnesena 5. travnja 2019. — Armani protiv EUIPO-a — Invicta Watch Company of America (GLYCINE)..... 38	38
2019/C 182/44	predmet T-212/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Apple protiv EUIPO-a (Styluses) 39	39
2019/C 182/45	predmet T-214/19: Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Fleximed protiv EUIPO-a — docPrice (Fleximed)..... 40	40

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 182/01)

Posljednja objava

SL C 172, 20.5.2019.

Prethodne objave

SL C 164, 13.5.2019.

SL C 155, 6.5.2019.

SL C 148, 29.4.2019.

SL C 139, 15.4.2019.

SL C 131, 8.4.2019.

SL C 122, 1.4.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2018. uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) — DP, Finanzamt Linz

(predmet C-545/18)

(2019/C 182/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DP, Finanzamt Linz

Tužena tijela: Bezirkshauptmannschaft Braunau am Inn, Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Sudionici: Finanzamt Braunau-Ried-Schärding, EO

Sud Europske unije (osmo vijeće) je rješenjem od 4. travnja 2019. presudio da je zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich odlukom od 16. kolovoza 2018. očito nedopušten.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) — WN protiv Land Niedersachsen

(predmet C-710/18)

(2019/C 182/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WN

Tuženik: Land Niedersachsen

Prethodna pitanja

Treba li članak 45. stavak 2. UFEU-a, i članak 7. stavak 1. Uredbe (EU) br. 492/2011 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji, tumačiti na način da im je protivna odredba kao što je ona članka 16. stavka 2. Tarifvertrag für den öffentlichen Dienst der Länder (Kolektivni ugovor primjenjiv na javne službe saveznih zemalja, u daljnjem tekstu: TV-L), prema kojoj se nakon ponovnog zapošljavanja prilikom razvrstavanja u stupnjeve platnih razreda sustava plaća utvrđenog kolektivnim ugovorom privilegira relevantno radno iskustvo stečeno kod ranijeg poslodavca, na način da se to radno iskustvo sukladno članku 16. stavku 2. drugoj rečenici TV-L-a priznaje bez ograničenja, dok se relevantno radno iskustvo stečeno kod drugih poslodavaca u skladu s člankom 16. stavkom 2. trećom rečenicom TV-L-a priznaje samo u trajanju od najviše tri godine, ako je to privilegiranje u pravu Unije naloženo člankom 4. točkom 4. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom, zaključenog 18. ožujka 1999., koji se nalazi u prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP?

⁽¹⁾ SL 2011., L 141, str. 1.

Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Pracsis SPRL, Conceptexpo Project protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 3. listopada 2018. u predmetu T-33/18, Pracsis i Conceptexpo Project protiv Komisije i EACEA-e

(predmet C-794/18 P)

(2019/C 182/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Pracsis SPRL, Conceptexpo Project (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu (EACEA)

Rješenjem od 11. travnja 2019. Sud (sedmo vijeće) odbacio je žalbu kao djelomično očito nedopuštenu i odbio kao djelomično očito neosnovanu.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2019. uputio Arbeitsgericht Hamburg (Njemačka) —
IX protiv WABE e.V.**

(predmet C-804/18)

(2019/C 182/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: IX

Tuženik: WABE e.V.

Prethodna pitanja

1. Stavlja li jednostrana uputa poslodavca, kojom zabranjuje nošenje bilo kakvog vidljivog znaka političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja, zaposlenike koji zbog vjerskih zapovijedi o pokrivanju poštuju određena pravila odijevanja u neravnopravan položaj izravno na temelju vjere u smislu članka 2. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Direktive 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽¹⁾?
2. Stavlja li jednostrana uputa poslodavca, kojom zabranjuje nošenje bilo kakvog vidljivog znaka političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja, zaposlenicu koja zbog svoje muslimanske vjeroispovijedi nosi maramu za glavu, neizravno na temelju vjere i/ili na temelju spola u neravnopravan položaj u smislu članka 2. stavka 1. i stavka 2. točke (b) Direktive 2000/78/EZ?

Posebno:

- (a) Može li u skladu s Direktivom 2000/78/EZ stavljanje u neravnopravan položaj na temelju vjere i/ili zbog spola biti opravdano čak i u slučaju subjektivne želje poslodavca da provodi politiku političke, svjetonazorske i vjerske neutralnosti ako poslodavac time želi ispuniti subjektivne želje svojih klijenata/klijentica? [orig. str. 3.]
- (b) Protivi li se Direktivi 2000/78/EZ i/ili pravu slobode poduzetništva u skladu s člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima s obzirom na članak 8. stavak 1. Direktive 2000/78/EZ nacionalni propis prema kojem se radi zaštite temeljnog prava slobode vjeroispovijedi zabrana nošenja vjerske odjeće ne može opravdati već na temelju apstraktne mogućnosti ugrožavanja neutralnosti poslodavca, nego samo na temelju dovoljno konkretne opasnosti, osobito konkretnog rizika negativnih ekonomskih posljedica za poslodavca ili za zainteresiranu treću osobu?

⁽¹⁾ SL 2000, L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. siječnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) — Telecom Italia SpA protiv Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(predmet C-34/19)

(2019/C 182/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Telecom Italia SpA

Druge stranke u žalbenom postupku: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 22. stavak 3. Direktive 97/13/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da je njime dopušteno da se i za 1998. zadrži obveza plaćanja naknade odnosno protučinidbe koja — ako je određena na temelju jednakog dijela prometa —, odgovara onoj dugovanoj na temelju sustava koji je prethodio stupanju na snagu navedene direktive?
2. Protivi li se, s obzirom na presude Suda od 18. rujna 2003. Albacom i Infostrada (C-292/01 i C-293/01) te od 21. veljače 2008. Telecom Italia (C-296/06) Direktivi 97/13/EZ pravomoćna presuda koju je nacionalni sud donio na temelju pogrešnog tumačenja i/ili iskrivljavanja te direktive tako da tu presudu ne mora primijeniti drugi sud koji odlučuje o sporu koji se temelji na istom materijalnom pravnom odnosu, ali se zbog pomoćne prirode zatraženog plaćanja razlikuje od onoga koji je bio predmet postupka u kojem je donesena pravomoćna odluka?

⁽¹⁾ Direktiva 97/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. travnja 1997. o zajedničkom okviru za opća ovlaštenja i pojedinačne dozvole u području telekomunikacijskih usluga (SL 1997., L 117, str. 15.) [neslužbeni prijevod]

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. siječnja 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — CV protiv Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

(predmet C-37/19)

(2019/C 182/07)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud, Italija)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: CV

Druška stranka u žalbenom postupku: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾ i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, razmotrene čak i odvojeno, tumačiti na način da im se protive nacionalne odredbe ili praksa na temelju kojih, u slučaju prestanka radnog odnosa, pravo na plaćanje novčane naknade za stečeni ali neiskorišteni godišnji odmor (kao i za pravni institut tzv. „Festività sopresse” (ukinuti praznici) koji su po prirodi i funkciji usporedivi s godišnjim odmorom) nije priznato u situaciji u kojoj ga radnik nije mogao iskoristiti prije prestanka radnog odnosa zbog nezakonite radnje (otkaz koji je nacionalni sud utvrdio u pravomoćnoj presudi i njome naložio retroaktivnu ponovnu uspostavu radnog odnosa) pripisive poslodavcu, što je ograničeno na razdoblje između tog poslodavčevog ponašanja i kasnijeg vraćanja na rad?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Rieco SpA protiv
Comune di Lanciano, Ecolan SpA**

(predmet C-89/19)

(2019/C 182/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Rieco SpA

Protustranke: Comune di Lanciano, Ecolan SpA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Europske unije (posebice načelu slobodnog upravljanja javnih vlasti i načelu bitne jednakosti između različitih metoda povjeravanja i upravljanja uslugama iz djelokruga upravnih tijela) nacionalno zakonodavstvo (kao što je članak 192. stavak 2. Zakonika o javnim ugovorima, Zakonodavna uredba br. 50 iz 2016.) koj[e] *in house* povjeravanje usluga stavlja u podređeni i izniman položaj u odnosu na povjeravanje putem postupka javne nabave: i. dopuštajući takva povjeravanja samo u slučaju dokazanog nefunkcioniranja mjerodavnog tržišta te ii. namećući pritom upravnom tijelu koje želi povjeriti uslugu u režimu interne delegacije da pruži konkretno obrazloženje u pogledu koristi koju ovaj oblik povjeravanja ima za zajednicu?

2. Protivi li se pravu Europske unije (posebice članku 12. stavku 3. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ o *in house* povjeravanju usluga u režimu slične zajedničke kontrole između više upravnih tijela) nacionalno zakonodavstvo (poput članka 4. stavka 1. Pročišćenog teksta o društvima u javnom vlasništvu — Zakonodavna uredba br. 175 iz 2016.) koje upravno tijelo sprečava da stekne udio u vlasništvu (koji pritom ne jamči kontrolu ili pravo veta) u subjektu u kojem udjele ima više upravnih tijela, ako to upravno tijelo pritom želi ubuduće steći poziciju zajedničke kontrole te time i mogućnost izravnog povjeravanja usluga u korist subjekta u kojem udjele ima više tijela?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/24/EU od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Rieco SpA protiv
Comune di Ortona, Ecolan SpA**

(predmet C-90/19)

(2019/C 182/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Rieco SpA

Protustranke: Comune di Ortona, Ecolan SpA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se li pravu Europske unije (posebice načelu slobodnog upravljanja javnih vlasti i načelu bitne jednakosti između različitih metoda povjeravanja i upravljanja uslugama iz djelokruga upravnih tijela) nacionalno zakonodavstvo (kao što je članak 192. stavak 2. Zakonika o javnim ugovorima, Zakonodavna uredba br. 50 iz 2016.) koj[e] *in house* povjeravanje usluga stavlja u podređeni i izniman položaj u odnosu na povjeravanje putem postupka javne nabave: i. dopuštajući takva povjeravanja samo u slučaju dokazanog nefunkcioniranja mjerodavnog tržišta te ii. namećući pritom upravnom tijelu koje želi povjeriti uslugu u režimu interne delegacije da pruži konkretno obrazloženje u pogledu koristi koju ovaj oblik povjeravanja ima za zajednicu?

2. Protivi li se pravu Europske unije (posebice članku 12. stavku 3. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ o *in house* povjeravanju usluga u režimu slične zajedničke kontrole između više upravnih tijela) nacionalno zakonodavstvo (poput članka 4. stavka 1. Pročišćenog teksta o društvima u javnom vlasništvu — Zakonodavna uredba br. 175 iz 2016.) koje upravno tijelo sprečava da stekne udio u vlasništvu (koji pritom ne jamči kontrolu ili pravo veta) u subjektu u kojem udjele ima više upravnih tijela, ako to upravno tijelo pritom želi ubuduće steći poziciju zajedničke kontrole te time i mogućnost izravnog povjeravanja usluga u korist subjekta u kojem udjele ima više tijela?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/24/EU od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Rieco SpA protiv
Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA**

(predmet C-91/19)

(2019/C 182/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Rieco SpA

Protustranke: Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Europske unije (posebice načelu slobodnog upravljanja javnih vlasti i načelu bitne jednakosti između različitih metoda povjeravanja i upravljanja uslugama iz djelokruga upravnih tijela) nacionalno zakonodavstvo (kao što je članak 192. stavak 2. Zakonika o javnim ugovorima, Zakonodavna uredba br. 50 iz 2016.) koj[e] *in house* povjeravanje usluga stavlja u podređeni i izniman položaj u odnosu na povjeravanje putem postupka javne nabave: i. dopuštajući takva povjeravanja samo u slučaju dokazanog nefunkcioniranja mjerodavnog tržišta te ii. namećući pritom upravnom tijelu koje želi povjeriti uslugu u režimu interne delegacije da pruži konkretno obrazloženje u pogledu koristi koju ovaj oblik povjeravanja ima za zajednicu?

2. Protivi li se li pravu Europske unije (posebice članku 12. stavku 3. Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾) o *in house* povjeravanju usluga u režimu slične zajedničke kontrole između više upravnih tijela) nacionalno zakonodavstvo (poput članka 4. stavka 1. Pročišćenog teksta o društvima u javnom vlasništvu — Zakonodavna uredba br. 175 iz 2016.) koje upravno tijelo sprečava da stekne udio u vlasništvu (koji pritom ne jamči kontrolu ili pravo veta) u subjektu u kojem udjele ima više upravnih tijela, ako to upravno tijelo pritom želi ubuduće steći poziciju zajedničke kontrole te time i mogućnost izravnog povjeravanja usluga u korist subjekta u kojem udjele ima više tijela?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2014/24/EU od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Burgo Group SpA
protiv Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE**

(predmet C-92/19)

(2019/C 182/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Burgo Group SpA

Druška stranka u postupku: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktivi 2004/8/EZ ⁽¹⁾ (konkretnije, njezinu članku 12.) tumačenje članaka 3. i 6. Zakonodavne uredbe br. 20/2007 na način da dopušta priznavanje prava na pogodnosti iz Zakonodavne uredbe br. 79/1999 (konkretnije, iz članka 11. i iz Odluke Autorità per l'energia elettrica ed il gas (Tijelo za električnu energiju, plin i vodoopskrbni sustav, Italija) od 19. ožujka 2002. br. 42/02) i za kogeneracijska postrojenja koja nisu visokoučinkovita čak i nakon 31. prosinca 2010.?
2. Protivi li se članku 107. UFEU-a tumačenje članaka 3. i 6. Zakonodavne uredbe br. 20/2007 u smislu navedenom u pitanju (a), u opsegu u kojem ta odredba, na način na koji se tumači, može predstavljati „državnu potporu” i stoga biti protivna načelu slobodnog tržišnog natjecanja?

3. Za razliku od onog što je navedeno u točkama (a) i (b) i s obzirom na izričite tvrdnje žalitelja, je li u skladu s načelima jednakosti i nediskriminacije iz prava Zajednice nacionalni propis koji dopušta trajno priznavanje programa potpore za kogeneraciju koja nije visokoučinkovita do 31. prosinca 2015., odnosno sada do 19. srpnja 2014. (na temelju članka 10. stavka 15. Zakonodavne uredbe od 4. srpnja 2014. br. 102), što bi moglo biti tumačenje talijanskog nacionalnog prava na temelju članka 25. stavka 11. točke (c) podtočke 1. Decreta legislativa 3 marzo 2011 n. 28 (Zakonodavna uredba od 3. ožujka 2011. br. 28) kojim se stavljaju izvan snage navedene odredbe članka 11. Zakonodavne uredbe 79/1999 i koji je stupio na snagu 1. siječnja 2016.?

(¹) Direktiva 2004/8/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o promicanju kogeneracije na temelju potražnje korisne topline na unutarnjem tržištu energije i o izmjeni Direktive 92/42/EEZ (SL 2004, L 52, str. 50) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 3., str. 47.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — San Domenico Vetraria SpA protiv Agenzia delle Entrate

(predmet C-94/19)

(2019/C 182/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: San Domenico Vetraria SpA

Tuženik: Agenzia delle Entrate

Prethodna pitanja

Treba li članke 2. i 6. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. (¹) i načelo porezne neutralnosti tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg se za potrebe poreza na dodanu vrijednost ne smatraju relevantnima posudbe ili upućivanja osoblja društva majke za koje društvo kćer plaća isključivo povezani trošak.

(¹) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (SL 1977., L 145, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Agenzia delle Dogane protiv Silcompa SpA

(predmet C-95/19)

(2019/C 182/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Agenzia delle Dogane

Druga stranka u žalbenom postupku: Silcompa SpA

Prethodno pitanje

Može li se odredba članka 12. točke 3. Direktive Vijeća 76/308/EEZ o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2001/44/EZ ⁽²⁾, s obzirom na članak 20. Direktive Vijeća br. 92/12/EEZ o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda ⁽³⁾, tumačiti na način da se u postupku pokrenutom protiv izvršnih akata o naplati može — ako da, u kojem opsegu — ispitati pretpostavka u pogledu mjesta (stvarnog puštanja u potrošnju) u kojem je počinjena nepravilnost ili povreda ako su, kao u predmetnom slučaju, isti zahtjev, utemeljen na istim i jednokratnim izvoznim transakcijama, protiv poreznog obveznika samostalno podnijele država koja je podnijela zahtjev i država kojoj je podnesen zahtjev, u kojoj su istodobno u tijeku i postupak o nacionalnom zahtjevu kao i postupak o naplati u korist druge države, pri čemu takvo utvrđenje znači odbijanje zahtjeva za pomoć i, stoga, svih izvršnih akata?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja koja proizlaze iz poslova koji čine dio sustava financiranja Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi, poljoprivrednih pristojbi i carina (SL 1976., L 73, str. 18.) [neslužbeni prijevod]

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2001/44/EZ od 15. lipnja 2001. o izmjeni Direktive Vijeća 76/308/EEZ o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja koja proizlaze iz poslova koji čine dio sustava financiranja Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi, poljoprivrednih pristojbi i carina (SL 2001., L 175, str. 17.) [neslužbeni prijevod]

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda (SL 1992., L 76, str. 1.) [neslužbeni prijevod]

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2019. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamt Köln

(predmet C-97/19)

(2019/C 182/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Tuženik: Hauptzollamt Köln

Prethodno pitanje

Treba li članak 78. stavak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽¹⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku valja provjeriti i ispraviti carinsku deklaraciju tako da se podaci o deklarantu zamijene naznakom osobe kojoj je izdana uvozna dozvola za uvezenu robu i da tu osobu zastupa osoba koja je naznačena na carinskoj deklaraciji kao deklarant i koja je carinskom uredu podnijela punomoć osobe koja je nositelj uvozne dozvole?

⁽¹⁾ SL 1992., L 302, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus protiv Comune di Cisternino, Consorzio per l'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

(predmet C-109/19)

(2019/C 182/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato (Italija)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus

Druge stranke u žalbenom postupku: Comune di Cisternino, Consorzio per l'Inclusione Sociale dell'Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Unije (a posebno načelima legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, slobodnog kretanja, slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga) nacionalni propis (poput članka 83. stavka 9., članka 95. stavka 10. i članka 97. stavka 5. talijanskog „Zakona o javnoj nabavi”) na temelju kojeg se sudionik javne nabave, koji ne navede troškove radne snage i troškove za sigurnost radnika, u svakom slučaju isključuje iz postupka javne nabave, a da mu pritom nije dopušteno naknadno korištenje tzv. *soccorso istruttorio* (postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji) čak i u slučaju u kojem postojanje takve obveze navođenja proizlazi iz dovoljno jasnih i poznatih odredbi te neovisno o činjenici da u obavijesti o nadmetanju nije izričito navedena ta zakonska obveza podrobnog navođenja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus protiv Comune di Ostuni, Consorzio per l’Inclusione Sociale dell’Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

(predmet C-110/19)

(2019/C 182/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato (Italija)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus

Druge stranke u žalbenom postupku: Comune di Ostuni, Consorzio per l’Inclusione Sociale dell’Ats Fasano — Ostuni — Cisternino

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Unije (a posebno načelima legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, slobodnog kretanja, slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga) nacionalni propis (poput članka 83. stavka 9., članka 95. stavka 10. i članka 97. stavka 5. talijanskog „Zakona o javnoj nabavi”) na temelju kojeg se sudionik javne nabave, koji ne navede troškove radne snage i troškove za sigurnost radnika, u svakom slučaju isključuje iz postupka javne nabave, a da mu pritom nije dopušteno naknadno korištenje tzv. *soccorso istruttorio* (postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji) čak i u slučaju u kojem postojanje takve obveze navođenja proizlazi iz dovoljno jasnih i poznatih odredbi te neovisno o činjenici da u obavijesti o nadmetanju nije izričito navedena ta zakonska obveza podrobnog navođenja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) — Industria Italiana Autobus SpA protiv Comune di Palermo

(predmet C-111/19)

(2019/C 182/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato (Italija)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Industria Italiana Autobus SpA

Druga stranka u žalbenom postupku: Comune di Palermo

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Unije (a posebno načelima legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, slobodnog kretanja, slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga) nacionalni propis (poput članka 83. stavka 9., članka 95. stavka 10. i članka 97. stavka 5. talijanskog „Zakona o javnoj nabavi”) na temelju kojeg se sudionik javne nabave, koji ne navede troškove radne snage i troškove za sigurnost radnika, u svakom slučaju isključuje iz postupka javne nabave, a da mu pritom nije dopušteno naknadno korištenje tzv. soccorso istruttorio (postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji) čak i u slučaju u kojem postojanje takve obveze navođenja proizlazi iz dovoljno jasnih i poznatih odredbi te neovisno o činjenici da u obavijesti o nadmetanju nije izričito navedena ta zakonska obveza podrobnog navođenja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Azienda Sanitaria Provinciale di Catania protiv Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(predmet C-128/19)

(2019/C 182/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione (Italija)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Druga stranka u žalbenom postupku: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

Prethodna pitanja

1. Čine li, s obzirom na članke 87. i 88. UEZ-a, a sadašnje članke 107. i 108. UFEU-a, kao i na „Smjernice Zajednice o državnim potporama u sektoru poljoprivrede” iz Obavijesti Europske komisije 2000/C 28/02 objavljene u Službenom listu Europske unije od 1. veljače 2000., odredbe članka 25. stavka 16. Regionalnog zakona Sicilije 19/2005, na temelju kojih se „za ostvarenje ciljeva iz članka 1. Regionalnog zakona br. 12 od 5. lipnja 1989., i u skladu s odredbama članka 134. Regionalnog zakona br. 32 od 23. prosinca 2000., odobrava isplata iznosa od 20 milijuna eura koji AUSL [Azienda Unità Sanitaria Locale, lokalna zdravstvena tijela] Sicilije mora isplatiti vlasnicima životinja koje su zaklane jer su bile zaražene zaraznim bolestima koje su bile raširene u razdoblju od 2000. do 2006., kao i isplata naknade, za isto razdoblje, veterinarima u privatnoj praksi koji su sudjelovali u djelatnostima sanacije za potrebe ovog stavka za financijsku godinu 2005. odobrava se iznos od 10 milijuna eura (UPB 10.3.1.3.2, poglavlje 417702). Za sljedeće financijske godine primjenjive odredbe su one iz članka 3. stavka 2. točke (i) Regionalnog zakona br. 10 od 27. travnja 1999. kako je izmijenjen i dopunjen”, potporu koju je dodijelila država članica koja narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj?
2. Ako bi odredbe članka 25. stavka 16. Regionalnog zakona Sicilije br. 19 od 22. prosinca 2005., na temelju kojih se „za ostvarenje ciljeva iz članka 1. Regionalnog zakona br. 12 od 5. lipnja 1989., i u skladu s odredbama članka 134. Regionalnog zakona br. 32 od 23. prosinca 2000., odobrava isplata iznosa od 20 milijuna eura koji AUSL [Azienda Unità Sanitaria Locale, lokalna zdravstvena tijela] Sicilije mora isplatiti vlasnicima životinja koje su zaklane jer su bile zaražene zaraznim bolestima koje su bile raširene u razdoblju od 2000. do 2006., kao i isplata naknade, za isto razdoblje, veterinarima u privatnoj praksi koji su sudjelovali u djelatnostima sanacije za potrebe ovog stavka za financijsku godinu 2005. odobrava se iznos od 10 milijuna eura (UPB 10.3.1.3.2, poglavlje 417702). Za sljedeće financijske godine primjenjive odredbe su one iz članka 3. stavka 2. točke (i) Regionalnog zakona br. 10 od 27. travnja 1999. kako je izmijenjen i dopunjen”, u načelu mogle činiti potporu koju je dodijelila država članica koja narušava ili prijeti da će narušiti tržišno natjecanje stavljanjem određenih poduzetnika ili proizvodnje određene robe u povoljniji položaj, može li se ipak smatrati da su one usklađene s člancima 87. i 88. UEZ-a, a sadašnjim člancima 107. i 108. UFEU-a, uzimajući u obzir razloge koji su Europsku komisiju naveli da Odlukom C (2002) 4786 od 6. prosinca 2002. utvrdi da su, s obzirom na to da su ispunjeni uvjeti propisani „Smjernicama Zajednice o državnim potporama u sektoru poljoprivrede” iz Obavijesti 2000/C 28/02 Europske komisije, objavljene u Službenom listu Europske unije od 1. veljače 2000., slične odredbe članka 11. Regionalnog zakona Sicilije 40/1997 i članka 7. Regionalnog zakona Sicilije 22/1999 usklađene s člancima 87. i 88. UEZ-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. veljače 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) —
Presidenza del Consiglio dei Ministri protiv BV**

(predmet C-129/19)

(2019/C 182/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Druga stranka u postupku: BV

Prethodna pitanja

Traži se od Suda Europske unije, u posebnim okolnostima glavnog postupka koji se odnosi na tužbu za naknadu štete koju je podnijela talijanska državljanka sa stalnim boravištem u Italiji protiv države, odnosno zakonodavca zbog neprovedbe i/ili netočne i/ili nepotpune provedbe obveza predviđenih Direktivom Vijeća 2004/80/EZ od 29. travnja 2004. o naknadi žrtvama kaznenih djela ⁽¹⁾ i, konkretno, obveze koja je člankom 12. stavkom 2. te direktive predviđena za države članice, da do 1. srpnja 2005. (kako je utvrđeno sljedećim člankom 18. stavkom 1.) uvedu opći sustav za naknadu štete, koji može osigurati primjerenu i pravičnu odštetu u korist žrtava svih nasilnih kaznenih djela počinjenih s namjerom (uključujući kazneno djelo silovanja, čija je žrtva bila tužiteljica), u slučajevima u kojima te žrtve ne mogu dobiti naknadu ukupno pretrpljene štete od osoba koje su za to izravno odgovorne da odluči o sljedećem:

1. U slučaju da je u nacionalno pravo nepravodobno (i/ili nepotpuno) prenesena Direktiva Vijeća 2004/80/EZ od 29. travnja 2004. o naknadi žrtvama kaznenih djela, koja nije samoizvršna, i uveden sustav naknade žrtvama nasilnih kaznenih djela, predviđen tom direktivom, koji dovodi, u odnosu na prekogranične subjekte kojima je ta direktiva isključivo upućena, do utvrđivanja odgovornosti države članice za naknadu štete na temelju načela utvrđenih sudskom praksom Suda Europske unije (među ostalim, presude *Francovich*, *Brasserie du Pecheur* i *Factortame III*), zahtijeva li se pravom [Europske unije] postojanje istovjetne odgovornosti države članice u odnosu na subjekte koji nisu prekogranični (dakle, one koji imaju boravište u toj državi) i koji nisu izravni ovlaštenici koristi koje proizlaze iz provedbe te direktive, ali koji bi, kako bi se izbjegla povreda načela jednakosti/nediskriminacije u okviru tog prava [Europske unije], trebali i mogli ostvariti koristi na temelju proširenog korisnog učinka te direktive (odnosno navedenog sustava naknade) da je Direktiva pravodobno i potpuno prenesena?

Pod uvjetom da je odgovor na prethodno navedeno pitanje potvrđan:

2. Može li naknada koja je u korist žrtava nasilnih kaznenih djela počinjenih s namjerom (i konkretno kaznenog djela silovanja iz članka 609.-bis Codice penale (Kazneni zakonik)) utvrđena uredbom ministra unutarnjih poslova od 31. kolovoza 2017. [donesenom na temelju članka 11. stavka 3. Legge 7 luglio 2016, n. 122 (Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea — Legge europea 2015-2016) (Zakon od 7. srpnja 2016. br. 122, Odredbe za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz članstva Italije u Europskoj uniji — Europski zakon 2015. — 2016.) i naknadne izmjene (na temelju članka 6. Legge 20 novembre 2017, n. 167 (Zakon od 20. studenoga 2017. br. 167) i članka 1. stavaka 593. do 596. Legge 30 dicembre 2018, n. 145 (Zakon od 30. prosinca 2018. br. 145))] u fiksnom iznosu od 4 800 eura, predstavljati „pravičnu i primjerenu naknadu žrtvama”, u smislu članka 12. stavka 2. Direktive 2004/80?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2004/80/EZ od 29. travnja 2004. o naknadi žrtvama kaznenih djela (SL 2004., L 261, str. 15) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 76.).

Žalba koju je 15. veljače 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-743/16 RENV, CX protiv Komisije

(predmet C-131/19 P)

(2019/C 182/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid, T. S. Bohr, C. Ehrbar, agenti)

Druga stranka u postupku: CX

Zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda od 13. prosinca 2018. u predmetu T-743/16 RENV, CX/Komisija, u dijelu u kojem je njome poništena stegovna odluka o opozivu;
- vratiti predmet Općem sudu na odlučivanje o drugim žalbenim razlozima;
- naknadno odlučiti o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: povreda članaka 4. i 22. Priloga IX. Pravilniku o osoblju pogrešnim tumačenjem dosega prava na osobnu nazočnost.

Argumenti u prilog prvom žalbenom razlogu dijele se na više dijelova.

U prvom dijelu Komisija navodi da se u presudi nisu poštovali pravni kriteriji koji se primjenjuju na ocjenu nemogućnosti dužnosnika da bude osobno nazočan, obveza obrazlaganja, kao ni pravila o teretu dokazivanja.

U drugom dijelu Komisija ističe da je u presudi pogrešno primijenjen pojam skupa indicija koje se podudaraju kako bi se dokazalo da dužnosnik nije mogao osobno nazočiti saslušanjima te da je Opći sud nepotpuno ispitao relevantne dokazne prijedloge.

U trećem dijelu Komisija ističe da su u presudi iskrivljena dva dokazna prijedloga.

Drugi žalbeni razlog: povreda članaka 4. i 22. Priloga IX. Pravilniku o osoblju pogrešnim tumačenjem dosega prava na saslušanje pisanim putem ili posredstvom zastupnika.

Argumenti u prilog drugom žalbenom razlogu dijele se na dva dijela.

Prvi dio odnosi se na povredu pravnih kriterija koji se primjenjuju na ocjenu nemogućnosti dužnosnika da podnese svoja očitovanja pisanim putem ili posredstvom zastupnika, povredu obveze obrazlaganja, povredu pravila o teretu dokazivanja kad je riječ o nemogućnosti dužnosnika da se brani na saslušanjima, kao i na pogrešnu primjenu pojma skupa indicija koje se podudaraju.

Drugi dio odnosi se na proturječnost razloga u vezi s nemogućnošću dužnosnika da osigura svoju obranu.

Treći žalbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja u pogledu posljedica povrede prava na saslušanje.

Opći sud nije obrazložio zašto postupovna nepravilnost koja proizlazi iz izostanka saslušanja dovodi do poništenja pobijane odluke.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2019. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) — Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación S.A. protiv Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) i Artistas e Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)

(predmet C-147/19)

(2019/C 182/21)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación S.A.

Druge stranke u postupku: Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) i Artistas e Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)

Prethodna pitanja

1. Uključuje li pojam „umnoženi primjerak fonograma izdanog u komercijalne svrhe” iz članka 8. stavka 2. direktiva 92/100 ⁽¹⁾ i 2006/115 ⁽²⁾ reproduciranje fonograma izdanog u komercijalne svrhe na audiovizualni zapis koji sadržava fiksiranje zvukova iz nekog audiovizualnog djela?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, mora li pružatelj usluga televizijskog emitiranja, koji za bilo koju vrstu priopćavanja javnosti upotrebljava audiovizualni zapis koji sadržava fiksiranje zvukova iz kinematografskih ili drugih audiovizualnih djela u kojima je reproduciran fonogram izdan u komercijalne svrhe, platiti jedinstvenu i pravičnu naknadu predviđenu člankom 8. stavkom 2. navedenih direktiva?

⁽¹⁾ Direktiva 92/100/EEZ Vijeća od 19. studenoga 1992. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (SL 1992., L 346, str. 61.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (SL 2006., L 376, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 218.)

Žalba koju su 19. veljače 2019. podnijeli BTB Holding Investments SA i Duferco Participations Holding SA protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 11. prosinca 2018. u predmetu T-100/17, BTB Holding Investments SA i Duferco Participations Holding SA protiv Komisije

(predmet C-148/19 P)

(2019/C 182/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: BTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA (zastupnici: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

Zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda od 11. prosinca 2018., BTB Holding Investments i Duferco Participations Holding protiv Komisije (T-100/17);
- vratiti predmet Općem sudu;
- naložiti tuženiku snošenje troškova ovog postupka, kao i troškova postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U svojoj žalbi podnesenoj protiv presude T-100/17, žalitelji ističu da je Opći sud u pobijanoj presudi povrijedio pravo na pošteno suđenje kad je naveo da „u svrhu dokazivanja toga da je Komisija počinila očitu pogrešku u [složenoj ekonomskoj] ocjeni činjenica kojima se opravdava poništenje pobijane odluke, dokazi koje je podnio tužitelj moraju biti dovoljni da bi se ocjena činjenica iz predmetne odluke lišila vjerodostojnosti”. Tužitelji osobito ističu da je Opći sud povrijedio načela koja se odnose na teret dokazivanja i načelo jednakosti oružja.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2019. uputio Amtsgericht Köln (Njemačka) — FZ protiv DER Touristik GmbH

(predmet C-153/19)

(2019/C 182/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FZ

Tuženik: DER Touristik GmbH

Prethodno pitanje

Predstavljaju li prava usmjerena na sniženje cijene putovanja koja putnik ima prema organizatoru putovanja na temelju ugovora o putovanju zbog nedostataka leta uslijed kašnjenja leta prava na dodatnu odštetu u skladu s člankom 12. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ i mogu li se prava na odštetu zbog kašnjenja leta dodijeljena odgovarajućom primjenom članka 7. Uredbe odbiti od prava prema članku 12. Uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, SL 2004, L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2019. uputio Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen
(Njemačka) — Jobcenter Krefeld — Widerspruchsstelle protiv JD**

(predmet C-181/19)

(2019/C 182/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jobcenter Krefeld — Widerspruchsstelle

Tuženik: JD

Prethodna pitanja

1. Je li isključenje građana Unije koji imaju pravo boravka koje proizlazi iz članka 10. Uredbe br. 492/2011 ⁽¹⁾ iz sustava socijalne pomoći u smislu članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38 ⁽²⁾ u skladu s načelom jednakog postupanja koje proizlazi iz članka 18. UFEU-a u vezi s člancima 10. i 7. Uredbe br. 492/2011?
 - (a) Je li socijalna pomoć u smislu članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38 socijalna povlastica u smislu članka 7. stavka 2. Uredbe br. 492/2011?
 - (b) Primjenjuju li se ograničenja iz članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38 na načelo jednakog postupanja koje proizlazi iz članka 18. UFEU-a u vezi s člancima 10. i 7. Uredbe br. 492/2011?
2. Je li isključenje građana Unije iz korištenja posebnim nedoprinosnim novčanim davanjima u smislu članka 3. stavka 3. i članka 70. stavka 2. Uredbe br. 883/2004 u skladu s načelom jednakog postupanja koje proizlazi iz članka 18. UFEU-a u vezi s člankom 4. Uredbe br. 883/2004 ⁽³⁾ ako ti građani imaju pravo boravka koje proizlazi iz članka 10. Uredbe br. 492/2011 te su uključeni u sustav socijalnog osiguranja ili sustav obiteljskih davanja u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe br. 883/2004?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji, SL 2011, L 141, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavlja ju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, SL 2004, L 158, str. 77. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, SL 2004, L 166, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) — der Spenner GmbH & Co. KG protiv Bundesrepublik Deutschland

(predmet C-189/19)

(2019/C 182/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: der Spenner GmbH & Co. KG

Druga stranka u revizijskom postupku: Bundesrepublik Deutschland (Umweltbundesamt, Deutsche Emissionshandelsstelle)

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li članak 9. stavak 9. Odluke Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (2011/278/EU) da je do značajnog proširenja kapaciteta postojećeg postrojenja došlo u referentnom razdoblju koje određuje država članica u skladu s člankom 9. stavkom 1. Odluke (2011/278/EU)?
2. Treba li članak 9. stavak 9. podstavak 1. u vezi sa stavkom 1. Odluke 2011/278/EU u slučaju značajnog proširenja kapaciteta tumačiti na način da se pri određivanju povijesne razine djelatnosti za referentno razdoblje od 1. siječnja 2009. do 31. prosinca 2010. oduzme povijesna razina djelatnosti dodanog kapaciteta, (čak i) ako je do značajnog proširenja kapaciteta došlo u referentnom razdoblju od 1. siječnja 2005. do 31. prosinca 2008.?
3. a) U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li članak 9. stavak 1. Odluke 2011/278/EU tumačiti na način da nadležno tijelo države članice samo mora odrediti je li referentno razdoblje od 1. siječnja 2005. do 31. prosinca 2008. ili od 1. siječnja 2009. do 31. prosinca 2010. ili država članica može operateru dati pravo izbora referentnog razdoblja?

b) U slučaju da država članica može operateru dati pravo izbora:

Mora li država članica koristiti referentno razdoblje koje dovodi do više povijesne razine djelatnosti, čak i ako operater u skladu s pravom države članice može slobodno birati između referentnih razdoblja, te se odluči za referentno razdoblje s nižim povijesnim razinama djelatnosti?
4. Treba li Odluku Komisije (EU) 2017/126 od 24. siječnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/448/EU u pogledu uspostavljanja međusektorskog faktora korekcije u skladu s člankom 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ tumačiti na način da se međusektorski faktor korekcije za dodjele prije 1. ožujka 2017. u izvornoj verziji članka 4. i Priloga II. Odluke 2013/448/EU za godine od 2013. do 2020., te za dodatne dodjele emisijskih jedinica nakon 28. veljače 2017. na temelju sudске odluke primjenjuje na ukupnu količinu dodatne dodjele za godine od 2013. do 2020. ili samo na dodatnu dodjelu za godine od 2018. do 2020.?

⁽¹⁾ SL 2011, L 130, str. 1.

⁽²⁾ SL 2017, L 19, str. 93.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2019. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — TN protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(predmet C-210/19)

(2019/C 182/26)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Upravni i radni sud u Budimpešti, Mađarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TN

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 47. Povelje o temeljnim pravima i članak 31. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ („Direktiva o postupcima”), u vezi s člancima 6. i 13. Europske konvencije o ljudskim pravima, tumačiti na način da je moguće da država članica osigura ostvarenje prava na djelotvoran pravni lijek čak i ako njezini sudovi ne mogu mijenjati odluke donesene u postupcima azila, nego ih samo mogu poništiti i naložiti provedbu novog postupka?
2. Treba li članak 47. Europske povelje o temeljnim pravima i članak 31. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o postupcima”), također u vezi s člancima 6. i 13. Europske konvencije o ljudskim pravima, tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice kojim se za provedbu sudskih postupaka azila utvrđuje obvezujući jedinstveni rok od ukupno 60 dana, neovisno o pojedinačnim okolnostima i posebnostima slučaja te o mogućim teškoćama prilikom dokazivanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. ožujka 2019. uputio Cour de cassation (Francuska) — XR protiv Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

(predmet C-218/19)

(2019/C 182/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XR

Tuženici: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu prema kojem je Ugovorom o Europskoj ekonomskoj zajednici, koji je nakon izmjena postao Ugovor o funkcioniranju Europske unije, stvoren vlastiti pravni poredak koji je uključen u pravne sustave država članica i koji su njihovi sudovi obvezni primjenjivati, nacionalno zakonodavstvo kojim se odobravanje oslobođenja od uvjeta osposobljavanja i diplome, koji su u načelu predviđeni za pristup odvjetničkoj djelatnosti, podvrgava zahtjevu da podnositelj zahtjeva za oslobođenje dovoljno poznaje francusko nacionalno pravo, čime se stoga isključuje uzimanje u obzir sličnog poznavanja samo prava Europske unije?
2. Protivi li se člancima 45. i 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije nacionalno zakonodavstvo kojim se pravo na oslobođenje od uvjeta osposobljavanja i diplome, koji su u načelu predviđeni za pristup odvjetničkoj djelatnosti, dodjeljuje samo određenim javnim službenicima iste države članice koji su u tom svojstvu u Francuskoj obavljali pravne poslove u upravi ili javnoj službi ili međunarodnoj organizaciji, i kojim se pravo na to oslobođenje ne dodjeljuje službenicima ili bivšim službenicima europske javne službe koji su u tom svojstvu u okviru Europske komisije obavljali pravne poslove u jednom ili više područja obuhvaćenih pravom Europske unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2019. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) —
A protiv Veselības ministrija**

(predmet C-243/19)

(2019/C 182/28)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženik: Veselības ministrija

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 20. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 883/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, u vezi s člankom 21. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da država članica može odbiti izdati odobrenje na koje se odnosi članak 20. stavak 1. navedene uredbe ako je u državi u kojoj dotična osoba boravi dostupno bolničko liječenje čija se medicinska učinkovitost ne dovodi u pitanje, ali metoda liječenja koja se primjenjuje nije u skladu s vjerskim uvjerenjima te osobe?

2. Treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članak 8. stavak 5. Direktive 2011/24/EU ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi, u vezi s člankom 21. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da država članica može odbiti izdati odobrenje na koje se odnosi članak 8. stavak 1. navedene direktive ako je u državi osiguranja dotične osobe dostupno bolničko liječenje čija se medicinska učinkovitost ne dovodi u pitanje, ali metoda liječenja koja se primjenjuje nije u skladu s vjerskim uvjerenjima te osobe?

⁽¹⁾ SL 2004., L 166, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽²⁾ SL 2011., L 88, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 14., str. 165.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2019. uputio Handelsgericht Wien (Austrija) — GB protiv
Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH i Volkswagen AG**

(predmet C-244/19)

(2019/C 182/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Handelsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GB

Tuženici: Decker KFZ-Handels u. — Reparatur GmbH, Volkswagen AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila ⁽¹⁾ tumačiti na način da je nedopuštena oprema vozila, u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe br. 715/2007, u kojoj je ventil za povrat ispušnih plinova, dakle sastavni dio koji bi mogao utjecati na emisije, konstruiran tako da se postotak povrata ispušnih plinova i time udio ispušnog plina koji se vraća regulira tako da jamči način rada s niskom razinom onečišćujućih tvari samo između 15 i 33 stupnjeva Celzija i samo ispod 1000 metara nadmorske visine, a da se izvan tog temperaturnog okvira u rasponu od 10 stupnjeva Celzija i iznad 1000 metara nadmorske visine linearno smanjuje na 0 te da tako dolazi do povećanja NOx emisija iznad graničnih vrijednosti iz Uredbe br. 715/2007?
2. Je li za ocjenu prvog pitanja važno je li oprema vozila navedena u prvom pitanju opravdana radi zaštite motora od oštećenja?
3. Nadalje, je li za ocjenu drugog pitanja važno da je dio motora koji treba štititi od oštećenja ventil za povrat ispušnih plinova?

4. Je li za ocjenu prvog pitanja važno je li oprema vozila navedena u prvom pitanju ugrađena već prilikom proizvodnje vozila ili se regulacija ventila za povrat ispušnih plinova prikazana u prvom pitanju treba instalirati u vozilo kao popravak u smislu članka 3. stavka 2. Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu ⁽²⁾?
5. Treba li članak 3. stavak 6. Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu tumačiti na način da u slučaju kada je sklopljen kupoprodajni ugovor o vozilu na temelju kojeg se duuguje vozilo koje odgovara zakonskim odredbama (prava Unije) a u takvo vozilo je ugrađena „logika prekidača”, dakle regulacija prema kojoj se vozilo kada se pokreće nalazi u načinu rada 1 i, kada softver prepozna ispitni postupak, dakle rad vozila u okviru NEDC-a, vozilo ostaje u načinu rada 1 (NEDC), ali kada softver prepozna da se vozilo kreće izvan tolerancija utvrđenih NEDC-om (odstupanja od profila brzine od +/- 2 km/h odnosno +/- 1s), vozilo mijenja u način rada 0 (vožnja), pri kojem se ventil za povrat ispušnih plinova regulira tako da više ne može poštovati granične vrijednosti iz Uredbe br. 715/2007, pri čemu ta regulacija nastupa tako brzo da se vozilo u konačnici gotovo isključivo kreće u načinu rada 0 te da pritom nije riječ o neznatnoj neusklađenosti s ugovorom?

⁽¹⁾ SL 2007., L 171, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.)

⁽²⁾ SL 1999., L 171, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22. str. 17. i ispravak SL 2017., L 153., str. 41.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. ožujka 2019. uputio Conseil d'État (Belgija) — B. O. L. protiv État belge

(predmet C-250/19)

(2019/C 182/30)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B. O. L.

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. Kako bi se zajamčila djelotvornost prava Europske unije i izbjeglo onemogućavanje ostvarivanja prava na spajanje obitelji koje je tužitelju, prema njegovu mišljenju, dodijeljeno člankom 4. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji ⁽¹⁾, treba li tu odredbu tumačiti na način da sponzorovo dijete može ostvarivati pravo na spajanje obitelji ako postane punoljetno tijekom sudskog postupka pokrenutog protiv odluke kojom mu je odbijeno to pravo i koja je donesena dok je ono još uvijek bilo maloljetno?

2. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 18. Direktive 2003/86/EZ tumačiti na način da im se protivi to da se tužba za poništenje, podnesena nakon što je maloljetnom djetetu odbijeno pravo na spajanje obitelji, proglasi nedopuštenom zato što je dijete postalo punoljetno tijekom sudskog postupka s obzirom na to da bi mu se time oduzela mogućnost odlučivanja o njegovoj tužbi protiv te odluke i povrijedilo njegovo pravo na djelotvoran pravni lijek?

(¹) SL 2003., L 251, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

Žalba koju su 25. ožujka 2019. podnijeli Comprojecto-Projetos e Construções, L.da i dr. protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 14. veljače 2019. u predmetu T-768/17, Comprojecto-Projetos e Construções, L.da i dr. protiv Europske središnje banke (ESB)

(predmet C-251/19 P)

(2019/C 182/31)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelji: Comprojecto-Projetos e Construções, L.^{da}, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (zastupnik: M. Ribeiro, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- žalbu proglasi dopuštenom i vrati predmet Općem sudu radi donošenja meritorne odluke;
- na temelju članka 61. Statuta, ukine odluku, vrati predmet Općem sudu i donese pravičnu odluku o troškovima, u skladu s član-
kom 138. svojeg Poslovnika.

Žalba koju je 31. ožujka 2019. podnio Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2019. u predmetu T-166/17, EKETA protiv Europske komisije

(predmet C-273/19 P)

(2019/C 182/32)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (zastupnici: Vasileios Christianos, Dimitrios Karagounis, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. Ukinе presudu Općeg suda od 22. siječnja 2019. u predmetu T-166/17 ⁽¹⁾, u dijelu koji se odnosi na točke 2. i 3. izreke te dio obrazloženja koji se odnosi na te točke.
2. Vрати predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.
3. Naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ovom žalbom ne osporava točku 1. izreke presude, niti točke 142., 143., 145., 171., 173., od 187. do 189. i od 191. do 193. obrazloženja pobijane presude.

Žalitelj smatra da točke 2. i 3. izreke i dio obrazloženje pobijane presude koji se odnosi na te točke moraju biti ukinuti iz sljedećih razloga:

- *Prvi žalbeni razlog:* Opći sud nije pravilno ocijenio sve dokaze koje je podnijela EKETA. Osim toga, pogrešno je protumačio činjenice koje proizlaze iz navedenih dokaza, počinio je pogrešku koja se tiče prava te povrijedio svoju obvezu da obrazloži odluku (točka 5. i sljedeće točke žalbe).
- *Drugi žalbeni razlog:* Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da je pogrešno protumačio postojanje rizika sukoba interesa (točka 78. i sljedeće točke žalbe).
- *Treći žalbeni razlog:* Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da je pogrešno protumačio, u tom kontekstu, obvezu Komisije da provede provjeru u skladu s međunarodnim revizijskim standardima (točka 94. i sljedeće točke žalbe).
- *Četvrti žalbeni razlog:* Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju načela proporcionalnosti koje je povrijedio (točka 103. i sljedeće točke žalbe).

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2019:26.

Žalba koju je 31. ožujka 2019. podnio Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2019. u predmetu T-198/17, EKETA protiv Europske komisije

(predmet C-274/19 P)

(2019/C 182/33)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (zastupnici: Vasileios Christianos, Dimitrios Karagounis, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. Ukinе presudu Općeg suda od 22. siječnja 2019. u predmetu T-198/17 ⁽¹⁾.
2. Vрати predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.
3. Naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj smatra da se pobijana presuda mora ukinuti iz sljedećih razloga:

- *Prvi žalbeni razlog:* Opći sud nije pravilno ocijenio sve argumente i dokaze koje je podnijela EKETA. Osim toga, pogrešno je protumačio činjenice koje proizlaze iz navedenih dokaza, počinio je pogrešku koja se tiče prava u odnosu na raspodjelu tereta dokazivanja te je povrijedio obvezu obrazlaganja svoje odluke.
- *Drugi žalbeni razlog:* Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da je pogrešno protumačio postojanje rizika sukoba interesa.
- *Treći žalbeni razlog:* Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju i primjeni načela proporcionalnosti koje je povrijedio.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2019:27.

Žalba koju je 2. travnja 2019. podnijela Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 17. siječnja 2019. u predmetu T-348/16 OP, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e

(predmet C-280/19 P)

(2019/C 182/34)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) (zastupnici: Francesca Sgritta i Miguel Pesquera Alonso, agenti i Evangelos Kourakis, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT)

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- predmetnu žalbu proglasi dopuštenom i osnovanom te u skladu s tim ukine presudu u dijelu u kojem se utvrđuje: 1) da iznos od 184 157 eura za troškove osoblja potpada pod prihvatljive rashode i 2) da dopušteni neizravni troškovi koji se odnose na te rashode osoblja iznose 36 831,40 eura;
- preispita meritum predmeta T-348/16 OP ⁽¹⁾ i odbije tužbu APT-a u predmetu T-348/16, u odnosu na traženi iznos od 184 157 eura + 36 831,40 eura;
- naloži APT-u snošenje vlastitih troškova pravnog zastupanja i troškova ERCEA-e koji se odnose na predmetni postupak i na postupak pokrenut pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U odnosu na zahtjev za ukidanje presude, ERCEA ističe četiri glavna razloga u prilog ovoj žalbi:

1. Prvi razlog odnosi se na sljedeće pogreške Općeg suda:
 - i. povrijedio je pravila prava Unije, od općeg interesa, posebice pravila koja se odnose na Sedmi okvirni program za istraživanje, zakonodavstvo koje uređuje taj program (primjerice Uredba [EZ] br. 1906/2006) i Financijsku uredbu (u nastavku: Uredbe);
 - ii. povrijedio je pravila tumačenja, pogrešnim i nedopuštenim tumačenjem Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava br. 211166 (u nastavku: Ugovor), koje nije u skladu s Uredbama te je iz tog razloga protivno zakonu;
 - iii. podredno tomu, pogrešno je prikazao smisao navedenih odredbi Ugovora te stoga iskrivio podnesene dokaze;
 - iv. nije uspio obrazložiti: 1) zašto se nije potreban nadzor u slučaju rada na daljinu ili 2) zašto svi oblici rada na daljinu po definiciji ispunjavaju zahtjeve za nadzor, tj. bez potrebe za dodatnim mjerama (uz pretpostavku da je nadzor potreban i za rad na daljinu zaista).
2. Drugi se razlog za ukidanje odnosi na činjenicu da je Opći sud — iako je ispravno utvrdio zakonske zahtjeve za prihvatljivost prijedloga — smatrao da je predmetni prijedlog bio legitiman, unatoč tome da je samo jedan od uvjeta (tj. uvjet stvarnih radnih sati) bio ispunjen, s obzirom na to da (prema njegovu mišljenju) nije bio pobijan od ERCEA-e. Stoga je Opći sud, nezakonito, povrijedio:
 - i. Uredbe;
 - ii. pravne norme koje se odnose na ugovore;

- iii. ponovno, zahtjev za odgovarajućim obrazloženjem presuda, ako se prihvati da nije propustio ocijeniti ostale uvjete (i da je to svjesno učinio);
 - iv. u svakom slučaju — te uzimajući u obzir da nije propustio ocijeniti ostale uvjete i zapravo ih je implicitno ocijenio — pravila o teretu dokaza.
3. Treći se razlog za ukidanje odnosi na činjenicu da je Opći sud smatrao da je ugovor o djelu, između APT-a i istraživača, dopuštao rad na daljinu, te je tako počinio sljedeće pogreške:
- i. povrijedio je pravila o tumačenju ugovora, pogrešnim i nedopuštenim tumačenjem za ugovore o djelu;
 - ii. iskrivio je s time povezane dokaze;
 - iii. donio je nedovoljno i proturječno obrazloženu presudu u pogledu bitnih točaka predmeta.
4. Četvrti se razlog za ukidanje odnosi na sljedeće pogreške Općeg suda:
- i. propustio je ocijeniti ustaljenu praksu APT-a u odnosu na rad na daljinu te je upotrijebio predmet ocjenjivanja (tj. predmetni ugovor o djelu) kao polaznu osnovu za presudu. Navedeno obrazloženje nije stoga bilo dostatno jer je bilo očito neosnovano;
 - ii. podredno, povrijedio je pravila o teretu dokazivanja i o dostatnom obrazlaganju presuda, s obzirom na to da nije uopće ocijenio ustaljenu praksu APT-a u pogledu rada na daljinu njegovih zaposlenika i nije naveo nikakve pojedinosti u tom pogledu.

(¹) EU:T:2019:14.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — Rodriguez Prieto protiv Komisije

(predmet T-61/18) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Predmet ‚Eurostat‘ — Nacionalni kazneni postupak — Obustava postupka —
Zahtjev za pomoć — Zviždač — Pretpostavka nedužnosti — Tužba za naknadu štete i poništenje”)

(2019/C 182/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Amador Rodriguez Prieto (Steinsel, Luksemburg) (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin i R. Garcia-Valdecasas y Fernandez, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i R. Striani, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se ponajprije traži naknada imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio i kojim se podredno traži poništenje Komisijine odluke od 28. ožujka 2017. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva za pomoć.

Izreka

1. Odbijaju se zahtjevi za naknadu štete.
2. Poništava se odluka Europske komisije od 28. ožujka 2017. o odbijanju zahtjeva za pomoć Amadora Rodriguez Prieta.
3. Komisiji se nalaže snošenje vlastitih troškova, kao i troškova A. Rodriguez Prieta.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 4. travnja 2019. — ABB protiv EUIPO-a (FLEXLOADER)**(predmet T-373/18) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije FLEXLOADER — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nepostojanje opisnog karaktera — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 — Neologizam — Nedovoljno izravna i konkretna veza s određenim proizvodima ili uslugama obuhvaćenih prijavom žiga”)

(2019/C 182/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: ABB AB (Västerås, Švedska) (zastupnici: M. Hartmann i S. Fröhlich, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Hanf i W. Schramek, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2018. (predmet R 93/2018-1) o prijavi za registraciju verbalnog znaka FLEXLOADER kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 29. ožujka 2018. (predmet R 93/2018-1) poništava se u dijelu u kojem je njome odbijena registracija verbalnog znaka FLEXLOADER za:
 - „mehaničke alate za primjenu ovlaživača zraka, vezivnih sredstava, sredstava za podmazivanje ili bojila” iz razreda 7. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957.; i
 - „uređaje za prikupljanje i elektroničku obradu prostornih podataka, mikroprocesore, elektroničke ulazne i izlazne jedinice, kompaktne diskove, diskete, magnetne trake i poluvodiče za pohranu tehničkih podataka” iz razreda 9. u smislu Nicanskog sporazuma.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. ABB AB i EUIPO snosit će svaki svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 268, 30. 7. 2018.

Tužba podnesena 22. veljače 2019. — Hemp Foods Australia protiv EUIPO-a — Cabrejos (Sativa)**(predmet T-128/19)**

(2019/C 182/37)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Hemp Foods Australia Pty Ltd (Sydney, Australija) (zastupnici: M. Holah i P. Brownlow, *Solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: César Raúl Dávila Cabrejos (Lima, Peru)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na žig Sativa — međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 259 974

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. studenoga 2018. u predmetu R 1041/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 22. ožujka 2019. — Cognac Ferrand protiv EUIPO-a (Oblik pletiva na boci)**(predmet T-172/19)**

(2019/C 182/38)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Cognac Ferrand (Pariz, Francuska) (zastupnik: D. Régnier, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije (Oblik pletiva na boci) — Prijava za registraciju br. 17 387 564*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. siječnja 2019. u predmetu R 1640/2018-2**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

Tužbeni razlog

— povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. ožujka 2019. — Kalai protiv Vijeća**(predmet T-178/19)**

(2019/C 182/39)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Nader Kalai (Halifax, Kanada) (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi sljedeće akte u dijelu u kojem se odnose na tužitelja:

— Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2019/87 od 21. siječnja 2019. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije;

— Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2019/85 od 21. siječnja 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji;

— naloži Vijeću plaćanje iznosa od 2 000 000,00 eura na ime naknade štete i kamata u svrhu naknade ukupne pretrpljene štete;

— naloži Vijeću snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja koji zadržava pravo njihova opravdanja tijekom postupka na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda u skladu s kojim se svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i prava na pošteno suđenje. U tom pogledu tužitelj, pozivajući se na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i članke 6. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, kao i na sudsku praksu Suda, tvrdi da je trebao biti saslušan prije nego što je Vijeće donijelo mjere ograničavanja protiv njega te da se posljedično nisu poštovala tužiteljeva prava obrane.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 296. stavka 2. UFEU-a. Tužitelj prigovara Vijeću da se ono ograničilo na davanje nejasnih i općenitih razmatranja, a da pritom nije posebno i konkretno iznijelo razloge zbog kojih, prilikom izvršavanja svoje diskrecijske ovlasti pri ocjeni, smatra da se protiv tužitelj moraju propisati predmetne mjere ograničavanja. Tako se ne iznosi nijedan konkretan i objektivni element koji bi se mogao predbaciti tužitelju i kojim bi se mogle opravdati predmetne mjere.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni zbog toga što je Vijeće u svojem obrazloženju u prilog mjeri ograničavanja navelo elemente kojima očito nedostaje činjenična osnova. Stoga su navedene činjenice lišene svake ozbiljne osnove.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti prilikom povrede temeljnih prava. Naime, tužitelj smatra da spornu mjeru treba poništiti jer je ona neproporcionalna u odnosu na navedeni cilj i čini prekomjerno zadiranje u slobodu poduzetništva i u pravo vlasništva iz članaka 16. i 17. Povelje. Neproporcionalnost proizlazi iz toga što se mjera odnosi na svaku utjecajnu gospodarsku djelatnost bez dodatnih kriterija.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava vlasništva. Tužitelj, pozivajući se na članke 17. i 52. Povelje, ističe da mjera zamrzavanja financijskih sredstava nesporno sadržava ograničenje ostvarenja prava vlasništva i da u ovom slučaju zamrzavanje financijskih sredstava koja proizlaze iz tužiteljevih djelatnosti nužno podrazumijeva neproporcionalnu povredu u odnosu na cilj Vijeća.

Tužba podnesena 29. ožujka 2019. — Jalkh protiv Parlamenta**(predmet T-183/19)**

(2019/C 182/40)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europskog parlamenta od 31. siječnja 2019. o izmjeni Poslovnika;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Povelje Europske unije o temeljnim pravima zbog toga što sporna izmjena dovodi do diskriminacije na osnovi jezika kojom se ne poštuje jezična raznolikost i zbog koje se francuskog zastupnika u Europskom parlamentu navodi da ne koristi svoj materinji jezik.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 14. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda zbog toga što novi Poslovnik Parlamenta dovodi do diskriminacije na štetu tužitelja koji je govornik francuskog jezika.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Ugovora o Europskoj uniji. U tom pogledu, tužitelj ističe da novi Poslovnik Parlamenta narušava kulturnu i jezičnu raznolikost u toj instituciji time što dovodi do diskriminacije na štetu francuskog jezika.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kojim se jamči poštovanje višejezičnosti i stoga korištenje francuskim jezikom.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe Vijeća br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., L 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.).

Tužba podnesena 4. travnja 2019. — Knaus Tabbert protiv EUIPO-a — Carado (CaraTour)**(predmet T-202/19)**

(2019/C 182/41)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Knaus Tabbert GmbH (Jandelsbrunn, Njemačka) (zastupnik: N. Maenz, odvjetnica)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Carado GmbH (Leutkirch im Allgäu, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije CaraTour — prijava za registraciju br. 15 366 313*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. siječnja 2019. u predmetu R 506/2018-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- u cijelosti odbije prigovor društva Carado GmbH od 27. srpnja 2016., koji se temelji na žigu Europske unije br. 4 935 334 i njemačkom žigu br. 30 611 776 (postupak povodom prigovora br. B 2 742 784);
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 4. travnja 2019. — Knaus Tabbert protiv EUIPO-a — Carado (CaraTwo)**(predmet T-203/19)**

(2019/C 182/42)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Knaus Tabbert GmbH (Jandelsbrunn, Njemačka) (zastupnik: N. Maenz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Carado GmbH (Leutkirch im Allgäu, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije CaraTwo — prijava za registraciju br. 15 170 145

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. siječnja 2019. u predmetu R 851/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o prigovoru;
- u cijelosti odbije prigovor društva Carado GmbH od 27. srpnja 2016., koji se temelji na žigu Europske unije br. 4 935 334 i njemačkom žigu br. 30 611 776 (postupak povodom prigovora br. B 2 742 768);
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 5. travnja 2019. — Armani protiv EUIPO-a — Invicta Watch Company of America (GLYCINE)

(predmet T-209/19)

(2019/C 182/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Giorgio Armani SpA (Milano, Italija) (zastupnici: J. Rether i M. Kinkeldey, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Invicta Watch Company of America, Inc. (Hollywood, Florida, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije crne i bijele boje — prijava za registraciju br. 15 910 301

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. veljače 2019. u predmetu R 578/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Apple protiv EUIPO-a (Styluses)

(predmet T-212/19)

(2019/C 182/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Apple Inc. (Cupertino, California, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: H. Hartwig i A. von Mühlendahl, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni dizajn: prijava za registraciju br. 3 012 707 — 0004

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. siječnja 2019. u predmetu R 2533/2017-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući tužiteljeve troškove pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 11. stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 u vezi s člankom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 12. stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 u vezi s člankom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 8. travnja 2019. — Fleximed protiv EUIPO-a — docPrice (Fleximed)

(predmet T-214/19)

(2019/C 182/45)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Fleximed AG (Triesen, Lihtenštajn) (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: docPrice GmbH (Koblenz, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije Fleximed — žig Europske unije br. 12 025 771

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. veljače 2019. u predmetu R 1121/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

HR